

TERJE NICOLAISEN/ EMBETSBOLIGEN I ROMA

NORSK SOKKEL

Hva betyr det å plassere norsk kunst i Roma? Roma er ett av de aller viktigste reisemålene for norske kunstnere gjennom historien. Det representerer den store europeiske kulturkanon, og har gjennom historien vært et av de viktigste stedene norske kunstneres dannelsesreiser. Fra et norsk kunstperspektiv er Roma like mye en myte, eller en slags estetisk grunnidé, som et faktisk sted. Det er for eksempel vanskelig å se for seg norsk nasjonalromantikk uten kunstneres studier av tidlige italienske mestere og de historiske landskapene i Roma.

I søknaden fra UD ble det spesielt bedt om et verk som kunne fungere som 'Conversation piece'. Noe som åpner samtaler, som slår an en tone overfor gjester man kanskje ikke kjenner så godt. Blant norske kunstnere er Terje Nicolaisen en mester på nettopp det. Han arbeider med blant annet tegning, maleri, musikk, performance og tekst, og kunstnerskapet hans preges av et enormt kreativt overskudd og en nærmest ustoppelig inspirasjon. Rare, fritt tenkte historier, tankebilder i fri flyt. På en måte er han så nærme man kommer en klassisk romantisk kunstner i vår samtid.

Norsk sokkel består av en hageskulptur i norsk larvikitt, en innrammet tekst, og en miniatyrutgave av hageskulpturen plassert inne i stuen. Verket er spesialprodusert for ambassadeboligen, men det er også en videreføring av et prosjekt Nicolaisen har drevet i mange år. I 2001 delte han for første gang ut den litt tvilsomme Norsk Sokkel Award. Siden har prisen med ujevne mellomrom blitt tildelt 'aktører i kunstlivet som har gjort noe viktig og bra for norsk kunstliv, spesielt hvis dette har hjulpet Terje Nicolaisens karriere'¹. Det som i utgangspunktet ser ut til å være en utmerkelse, viser seg altså å være en utpekulert måte å fremme Nicolaisens eget kunstnerskap på. *Norsk sokkel* tar dermed for seg korrupsjon og kunstens bidrag til offentlig økonomi, både den regulerte og den uregulerte. Men det er ikke et dømmende prosjekt: Kunstneren er selv modell for verket, det er hans egen praksis det er snakk om her. Steinskulpturen er basert på Nicolaisens egne mål, han fikk dem tatt av steinhoggerne omtrent som når man går til skredderen for å få sydd seg en dress. Skulpturen er altså en metafor for kunstneren selv, hans egen profesjonelle skikkelse. Det er kunstneren Terje Nicolaisen selv som står i hagen i Roma.

Verkets tittel er naturligvis et ordspill, med umiddelbar assosiasjon til det norske oljeeventyret og Norges viktigste industri, grunnlaget for velferdsstaten slik vi kjenner den i dag. Men på samme måte som ordet 'ramme', er også 'sokkel' et kunstteknisk begrep. Det viser til et objekt som har som formål å utheve, løfte fram et annet, mer unikt objekt: et verk, en søyle, noe stort. Sokkelen gir stabilitet, løfter opp og sikrer. Den norske sokkelen bærer det norske VI-et. Sokkelen bærer oss. Vi står på den. Men her er sokkelen selve kunsten. Kunst som samler blikkene våre, fletter dem i hverandre, gjør oss til et VI. Og dette VI-et må nødvendigvis handle om noe mer enn olje og laks. I dette bildet har kunsten en viktig rolle å spille.

Marianne Heier, på vegne av fagkomiteen for 7. tildelingsrunde (LES) v/ Merete Røstad, Ole John Aandal og Marianne Heier

¹ Sitat fra kunstnerens nettside, www.terjenicolaisen.com

